

A „Nagy Utazás„

2014 januárjában kezdődött. Ekkor határoztuk el, hogy az osztályommal indulunk a Határtalanul pályázaton. Erdély volt a választott útvonal. Az elhatározást tett követte, s augusztusban értesültünk az eredményről, hogy megnyertük a pályázatot. Innen kezdődött az igazi munka. A tanulókkal beosztottuk az útvonalat, ki melyik várost, melyik földrajzi, vagy történelmi helyet dolgozza fel, s tart belőle kiselőadást a társainak. Amire elérkezett az indulás időpontja, a diákok felkészülten várták a láttnivalókat. Hogy mi is hozzájáruljunk anyagilag a kiránduláshoz, decemberben adventi vásárt rendeztünk.

2015. április 16-a volt a nagy nap, hajnali 5-kor útnak indultunk. Az első napon nagyon hosszú út várt ránk. Az első megállónk Aradon volt, ahol koszorúztunk az aradi vértanúk emlékművénél. Itt énekeltük először a Székely himnuszt. Innen tovább indultunk Dévára. Nagy élményt jelentett mindenkinek, hogy felvonóval mentünk fel a várba, amiről már irodalmi ismereteik is voltak. Utunkat innen Farkaslakára folytattuk, ahol a szállásunk volt. Nagy szeretettel, s finom vacsorával vártak bennünket. A második napon helyben maradtunk. A reggeli után Tamási Áron sírján helyeztük el a koszorúkat, majd a helyi iskola diákjai vártak bennünket egy közös programra. Egy fát vittünk ajándékba, s reméljük, sok évig díszíti iskolájuk udvarát, s emlékeztet a horti hetedik osztályos diákokra. Barátságos foci és kézi meccset szerveztek, mi pedig minden diáknak, s kollégának apró ajándékokkal kedveskedtünk. Amíg igazgató bácsi és vendéglátóink a szülőkkel ebédet főztek, addig a diákok szekerezésen vettek részt. Nagy élmény volt, mindenki nagyon jól érezte magát. A harmadik nap a sok elfogyasztott finomabbnál finomabb házi lekvár után Parajdra indultunk a sóbányába. Felavathattuk végre az esőköpenyeinket is, amiben tagadhatatlanul jól néztünk ki. Az eső azonban nem szegte kedvünket, megcsodáltuk a bányát, s természetesen kipróbáltuk a játszóteret is. Korondra folytattuk a nagy utazást a fazekasok városában. A felnőttek is nagy felfedezésre indultak a gyönyörű népművészeti tárgyak között. Majd Szejkefürdőre mentünk, ahol a székely kapuk között felgyalogoltunk Orbán Balázs sírjához, ahol koszorúztunk. Székelyudvarhelyen megcsodáltuk a szép magyar város központját. A negyedik nap ismét egy hosszabb, de annál csodálatosabb élményt adó utazásra indult a csapat. Az időjárás is újabb arcát mutatta. Nem volt kérdés, csak szükség volt a télikabáttra, aminek én nagyon örültem, mert már napok óta hallgattam, hogy minek hozattam el. Hóesésben, óriási fehérítő fenyők között emelkedtünk fel a hatalmas hegyek szerpentinjein a Békás-szorosba. Ez volt a kirándulásunk legemlékezetesebb pontja. A felkészülésből - a képek alapján- mindenki számított rá, hogy a természet egy csodája várja, de ott lenni, ezt látni, mégis hatalmas élmény volt. A Gyilkos-tó látványa, s az elfogyasztott igazi erdélyi kürtőskalács tovább fokozta az élményt. Sajnos eljött az utolsó este, végéhez közeledett a nagy utazás. Még hazafelé megnéztük Kolozsváron a Mátyás-szobrot és a templomot, majd megálltunk Királyhágónál, ahol még egy utolsó pillantást vethettünk Erdély hatalmas hegyeire. Nagyváradon át ismét Magyarországra érkeztünk. Az iskolánál már várták a diákokat szüleik, akiknek köszönjük, hogy biztosították ezt a nagy élményt. A pályázat sikerét támogatóinknak is köszönhetjük. A Községi Önkormányzat, Polgármester Úr a farkaslakai kapcsolatok segítségével, és ajándéktárgyak költségeihez való hozzájárulással, az SZMK szintén ajándékok vásárlásával támogatta a programot. Köszönjük! S köszönet illeti vendéglátóinkat – a szállást és étkezést biztosító családokat, az utazást biztosító vállalkozót, az iskola igazgatóját és tanulóit, Farkaslaka polgármesterét - akik vendégszeretetükkel maradandó élményt adtak Nekünk. Reméljük, még lesz alkalom, hogy egyszer visszamenjünk Erdélybe.

Blahó Éva

